Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

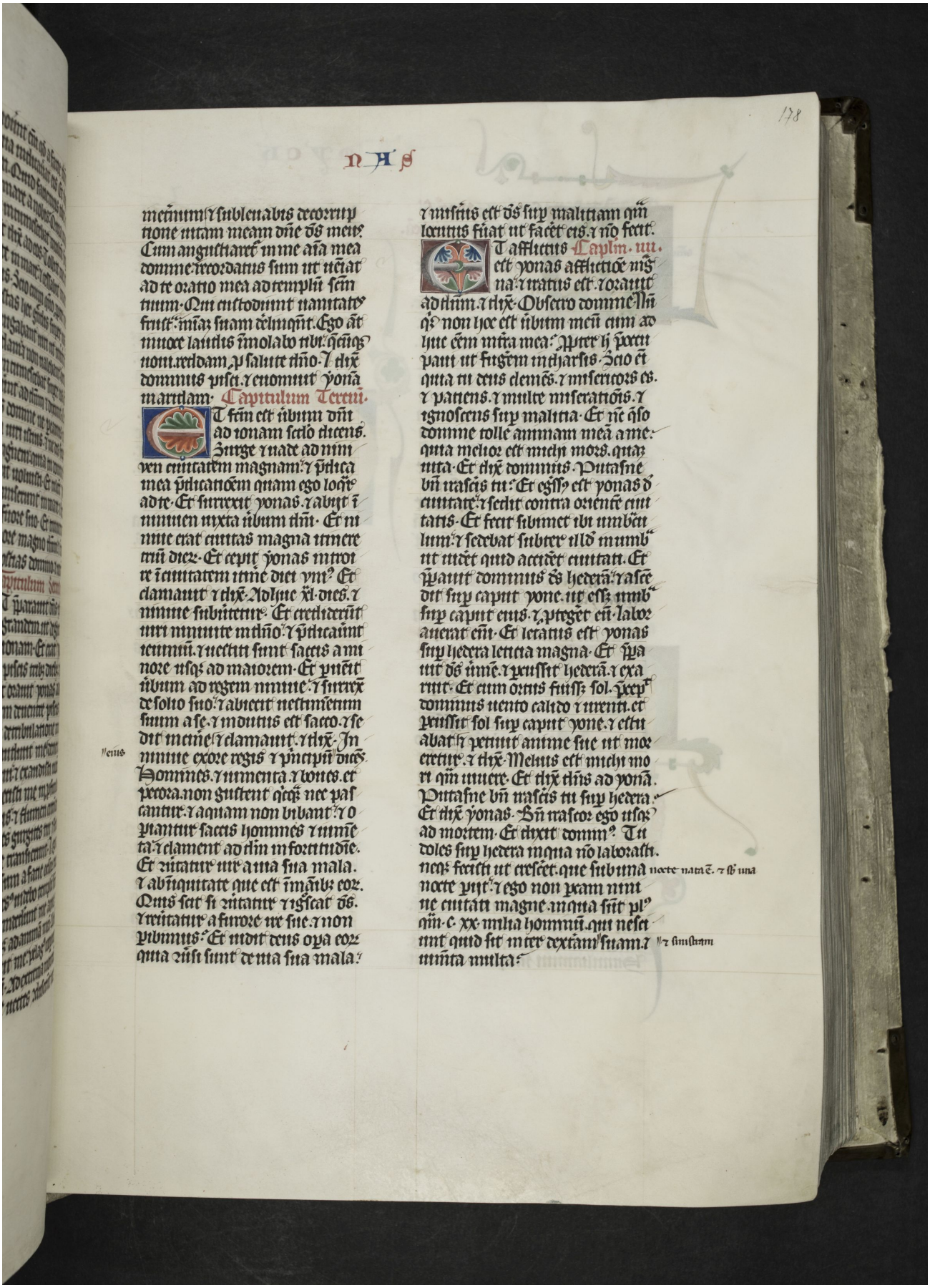

178

meĉnum. ⁊ subleuabis de corrup
tione uitam meam dne ds meus.
Cum angustiaret in me aĩa mea
domine recordatus sum ut ueniat
ad te oratio mea ad templũ sĉm
tuum. Qui custodiunt uanitates
frustra misericordiam suam dĉlinquũt. Ego aũt
in uoce laudis ĩmolabo tibi. quecũq;
uouerdam. p salute dñi. ⁊ dixit
dominus pisci. ⁊ euomuit Jonam
in aridam. Capitulum Tertiũ.

Et factũ est ũbum dñi
ad Jonam secdo dicens.
Surge ⁊ uade ad ninu
ven ciuitatem magnam. ⁊ pdica
mea pdicationem quam ego loq̃r
ad te. Et surrexit Jonas. ⁊ abiit ĩ
ninuien uxta ũbum dñi. Et ni
nive erat ciuitas magna uiuere
tũ die. Et cepit Jonas introi
re ĩ ciuitatem uiue die vnũ. Et
clamauit ⁊ dixit. Adhuc xl dies. ⁊
ninive subuertet. Et crediderũt
uiri ninuite in dño. ⁊ pdicauerũt
ieiunũ. ⁊ uestiti sunt saccis a mi
nore usq; ad maiorem. Et pueniet
ũbum ad regem ninive. ⁊ surrexit
de solio suo. ⁊ abiecit uestimentum
suum a se. ⁊ indutus est sacco. ⁊ se
dit in cine. ⁊ clamauit. ⁊ dixit. In
ninive exore regis ⁊ pncipũ dicens.
Homines. ⁊ iumenta. ⁊ boues. et
pecora. non gustent q̃q̃ nec pas
cantur. ⁊ aquam non bibant. ⁊ o
piantur saccis homines ⁊ uiuite
ta. ⁊ clament ad dñm in fortitudine.
Et conuertatur uir a uia sua mala.
⁊ ab iniquitate que est in manibus eor.
Quis scit si conuertatur ⁊ ignoscat ds.
⁊ reuertatur a furore ire sue. ⁊ non
pibimus. Et uidit deus opa eor
quia cõuersi sunt de uia sua mala.

Uenus

⁊ misericors est ds super malitiam quã
locutus fuerat ut faceret eis. ⁊ nõ fecit.

Et afflictus Capitulũ. uiii.
est Jonas afflictione mag
na. ⁊ iratus est. ⁊ oratuit
ad dñm. ⁊ dixit. Obsecro domine nũ
q̃d non hoc est ũbum meũ cum ad
huc esset in terra mea. Propter hoc preue
nire ut fugerem in tharsis. Scio eĉ
quia tu deus misericors es.
⁊ patiens. ⁊ multe miserationis. ⁊
ignoscens super malitia. Et ne ãsto
domine tolle animam meã a me.
quia melior est mihi mors. quam
uita. Et dixit dominus. Putasne
bñ rasis tu. Et egressus est Jonas de
ciuitate. ⁊ sedit contra orientem ciui
tatis. Et fecit sibimet ibi umbra
culum. ⁊ sedebat subter illo umbra
ut uideret quid accideret ciuitati. Et
paruit dominus ds hederã. ⁊ ascẽ
dit super caput Jone. ut esset umbra
super caput eius. ⁊ protegeret eũ. laboe
rauerat eũ. Et letatus est Jonas
super hedera letitia magna. Et pa
uit ds uermẽ. ⁊ percussit hederã. ⁊ exa
ruit. Et cum ortus fuisset sol. prece
dente dominus uento caldo ⁊ urenti. et
percussit sol super caput Jone. ⁊ estu
abat. ⁊ petiuit anime sue ut mo
reretur. ⁊ dixit. Melius est mihi mo
ri q̃m uiuere. Et dixit dñs ad Jonã.
Putasne bñ rasis tu super hedera.
Et dixit Jonas. Bñ rasco. ego usq;
ad mortem. Et dixit dominus. Tu
doles super hedera in qua nõ laborasti.
neq; fecisti ut crescet. que sub una nocte natũ. ⁊ sub una nocte perit. ⁊ ego non pcam ninive
ciuitati magne in qua sunt plus
q̃m. c. xx. milia hominũ. qui nesci
unt quid sit inter dextam suam. ⁊ sinistram
iumenta multa.